

UCHWAŁA Nr 25 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1984 r.

w sprawie oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa oraz konsekwencji ekonomicznych za nieodpowiednią jakość.

Na podstawie art. 5 ust. 4, art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa:

- 1) zasady i tryb przyznawania producentom prawa do:
 - a) oznaczania państwowymi znakami jakości wyrobów zakwalifikowanych do wyższej jakości,
 - b) oznaczania wyrobów znakiem bezpieczeństwa,
- 2) rodzaje i zakres konsekwencji ekonomicznych oraz tryb ich stosowania w razie wprowadzenia do obrotu wyrobów o nieodpowiedniej jakości.

§ 2. 1. Do oznaczania wyrobów zakwalifikowanych do wyższej jakości ustanawia się państwowe znaki jakości „Q” i „1”.

2. Państwowym znakiem jakości „Q” mogą być oznaczane wyroby, które spełniając wymagania użytkowników w zakresie nowoczesności rozwiązań technicznych, bezpieczeństwa użytkowania, walorów użytkowych i wzorniczych, odpowiadają równocześnie analogicznym wyrobom o najwyższym światowym poziomie jakości, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów charakteryzujących materiałochłonność i energochłonność.

3. Państwowym znakiem jakości „1” mogą być oznaczane wyroby, które spełniając wymagania użytkowników

w zakresie nowoczesności rozwiązań technicznych, bezpieczeństwa użytkowania, walorów użytkowych i wzorniczych, odpowiadają równocześnie analogicznym wyrobom o wysokim światowym poziomie jakości, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów charakteryzujących materiałochłonność i energochłonność.

4. Niezbędnym warunkiem przyznania prawa do oznaczania wyrobu państwowym znakiem jakości jest spełnienie przez wyrób wymagań koniecznych do przyznania prawa do oznaczania znakiem bezpieczeństwa, jeżeli wyrób podlega obowiązkowi oznaczania tym znakiem.

§ 3. O przyznanie prawa do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości mogą ubiegać się producenci wyrobów, o których mowa w § 2 ust. 2 i 3, a w szczególności wyrobów rynkowych powszechnego użytku lub stanowiących przedmiot zaopatrzenia materiałowo-technicznego albo przewidywanych na eksport.

§ 4. 1. Producent wyrobów, które podlegają obowiązkowi oznaczania znakiem bezpieczeństwa, może wprowadzać je do obrotu tylko po uprzednim uzyskaniu prawa do oznaczania tym znakiem.

2. Producent, o którym mowa w ust. 1, ma obowiązek złożenia wniosków o przyznanie prawa do oznaczania wyrobów znakiem bezpieczeństwa do upoważnionych do tego jednostek — przed uruchomieniem produkcji tych wyrobów.

3. Jednostka upoważniona do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem bezpieczeństwa przysmaże to prawo na podstawie:

1) wyników sprawdzenia (zbadań) wzoru wyrobu i stwierdzenia na tej podstawie, że spełnia on wymagania Polskich Norm i przepisów szczególnych regulujących sprawę bezpieczeństwa w zakresie ochrony życia, zdrowia, mienia i środowiska człowieka,

2) stwierdzenia, że producent posiada warunki techniczno-organizacyjne umożliwiające:

a) produkcję wyrobów oznaczonych znakiem bezpieczeństwa na poziomie spełniającym wymagania określone dla tego rodzaju wyrobów,

b) wykonywanie prób zgodnie z wymaganiami odpowiednich Polskich Norm w zakresie co najmniej próby niepełnej oraz wymaganiami innych przepisów szczególnych.

4. W razie braku Polskich Norm, o których mowa w ust. 3 pkt 1, jednostka upoważniona do przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem bezpieczeństwa ustala wymagania stanowiące podstawę do oznaczania tym znakiem, kierując się:

1) postanowieniami norm Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO), Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC) i innych organizacji międzynarodowych,

2) postanowieniami Polskich Norm dla podobnych wyrobów,

3) zasadami techniki bezpieczeństwa i ergonomii oraz aktualnym stanem wiedzy o zagrożeniach, które mogą być spowodowane używaniem wyrobów, i o sposobach przeciwdziałania tym zagrożeniom.

5. Producent jest obowiązany zawiadomić jednostkę, która przyznała prawo do oznaczania wyrobu znakiem bezpieczeństwa, o podjęciu produkcji i terminie wprowadzenia tego wyrobu do obrotu.

6. Jednostka, o której mowa w ust. 3, może z własnej inicjatywy podjąć badania znajdujących się w obrocie wyrobów podlegających obowiązkowi oznaczania znakiem bezpieczeństwa.

7. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości, zwany dalej „Prezesem Komitetu”, ustala po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Pracy oraz naczelnych i centralnych organów administracji państwowej, do których zakresu działania należą sprawy bezpieczeństwa środków pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz związanych z komunikacją, wykaz grup wyrobów lub wyrobów podlegających obowiązkowi oznaczania znakiem bezpieczeństwa.

§ 5. Wzory państwowych znaków jakości i znaku bezpieczeństwa określa załącznik do uchwały.

§ 6. Do zadań jednostek przyznających prawo do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa, zwanych dalej „jednostkami kwalifikującymi”, należą w szczególności sprawy:

1) ustalania szczególnych kryteriów (wymagań) dla wyrobów podlegających oznaczaniu państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa,

2) dokonywania kwalifikacji jakości wyrobów,

3) podejmowania decyzji dotyczących przyznawania prawa do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa,

4) przeprowadzania kontroli jakości wyrobów oznaczonych,

5) opracowywania okresowych informacji o kształtowaniu się poziomu jakości wyrobów objętych oznaczeniem państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa.

§ 7. 1. Jednostka kwalifikująca przy realizacji zadań, o których mowa w § 6, zasięga opinii komisji ekspertów.

2. Komisje ekspertów, działające przy jednostkach kwalifikujących, powołuje Prezes Komitetu na wniosek tych jednostek.

3. Prezes Komitetu ustala podstawowe zadania i ramy regulamin działania komisji ekspertów.

§ 8. 1. Prawo do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa przysmaże się na okres nie dłuższy niż 3 lata.

2. Od decyzji wydanej przez jednostkę kwalifikującą producentowi wyrobu przysmaże odwołanie do Prezesa Komitetu.

§ 9. 1. Producent, któremu przyznano prawo do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości lub znakiem bezpieczeństwa, jest obowiązany zawiadomić jednostkę kwalifikującą o zamierzonych zmianach materiałowych, konstrukcyjnych, technologicznych (recepturowych) oraz metod badań i kontroli — mogących mieć wpływ na jakość wyrobów.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, powodujących obniżenie jakości wyrobów, jednostka kwalifikująca cofa prawo do oznaczania wyrobu państwowymi znakami jakości lub znakiem bezpieczeństwa.

3. Producent nie dotrzymujący w bieżącej produkcji wymagań określonych w zezwoleniu uprawniającym do oznaczania wyrobów państwowym znakiem jakości jest obowiązany wstrzymać oznaczanie i zawiadomić o tym jednostkę kwalifikującą.

4. Producent nie dotrzymujący w bieżącej produkcji wymagań określonych w zezwoleniu uprawniającym do oznaczania wyrobu znakiem bezpieczeństwa jest obowiązany wstrzymać oznaczanie i wprowadzanie do obrotu tego wyrobu oraz zawiadomić o tym jednostkę kwalifikującą.

§ 10. 1. Jednostka kwalifikująca prowadzi kontrole jakości wyrobów, dla których producenci uzyskali prawo do oznaczania państwowymi znakami jakości lub znakiem bezpieczeństwa, w zakresie przestrzegania wymagań określonych w zezwoleniach uprawniających do oznaczania tymi znakami.

2. Jednostka kwalifikująca w razie stwierdzenia wprowadzenia do obrotu nie odpowiadających wymaganiom określonym w zezwoleniach, o których mowa w ust. 1, wyrobów:

1) oznaczonych państwowymi znakami jakości — udziela producentowi ostrzeżenia, zawiesza na czas określony prawo do oznaczania wyrobu lub cofa prawo, w zależności od charakteru stwierdzonych uchybień,

2) oznaczonych znakiem bezpieczeństwa — cofa to prawo.

3. W razie zawieszenia lub cofnięcia prawa do oznaczania wyrobu państwowymi znakami jakości lub znakiem bezpieczeństwa, producentowi przysmaże odwołanie do Prezesa Komitetu.

4. Jednostki wydające decyzje o zawieszeniu lub cofnięciu prawa nadają im rygor natychmiastowej wykonalności.

§ 11. 1. W celu dokonania kwalifikacji jakości wyrobu związanej z przyznaniem prawa do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości lub znakiem bezpieczeństwa jednostka kwalifikująca może pobrać na koszt producenta próbki wyrobu w zakładzie produkcyjnym z bieżącej produkcji albo zwrócić się do producenta o przekazanie próbki wyrobu do wskazanej jednostki badawczej, łącznie z protokołem stwierdzającym, że próbka została pobrana metodą losową.

2. W celu wykonania badań, o których mowa w § 4 ust. 6, oraz badań związanych z kontrolą, o której mowa w § 10 ust. 1, jednostka kwalifikująca może pobrać próbki wyrobów u producenta z bieżącej produkcji lub zakupić w jednostkach obrotu.

3. Liczność i sposób pobrania próbki ustala jednostka kwalifikująca w zależności od potrzeb, kierując się postanowieniami właściwych norm.

4. Jednostka kwalifikująca, po dokonaniu kwalifikacji, zwraca producentowi wyroby, które nie uległy całkowitemu zuzyciu lub zniszczeniu w toku badań.

5. Jednostka kwalifikująca może zatrzymać próbkę (egzemplarz) wyrobu na okres ważności wydanego zezwolenia na oznaczanie go państwowym znakiem jakości lub znakiem bezpieczeństwa.

§ 12. 1. Koszty związane z postępowaniem w sprawie przyznania prawa do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa, jak również z nadzorem nad stosowaniem tego prawa, ponoszą producenci tych wyrobów.

2. Minister Finansów w porozumieniu z Prezesem Komitetu określa wysokość i sposób wnoszenia opłat przez producentów na rzecz Komitetu za przyznanie prawa do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa.

§ 13. Prezes Komitetu określa:

- 1) szczegółowy tryb przyznawania prawa do oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa,
- 2) wymagania, jakim powinny odpowiadać jednostki kwalifikujące,
- 3) wzory zezwoleń na oznaczanie wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa.

§ 14. 1. Wyroby importowane, które zgodnie z § 4 ust. 7 podlegałyby obowiązkowi oznaczania znakiem bezpieczeństwa, gdyby były wyrobami krajowymi — podlegają badaniom według wymagań ustalonych dla wyrobów oznaczonych tym znakiem.

2. Dokumentem dopuszczającym wyrób importowany do obrotu jest świadectwo potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1, wydane przez jednostkę kwalifikującą.

3. Producenci wyrobów, o których mowa w ust. 1, mogą ubiegać się o przyznanie prawa do oznaczania tych wyrobów znakiem bezpieczeństwa. W razie przyznania takiego prawa nie stosuje się przepisu ust. 2.

4. Jednostka kwalifikująca może z własnej inicjatywy podjąć badania wyrobów, o których mowa w ust. 1, znajdujących się w obrocie, a nie mających dokumentu dopuszczającego do obrotu. Koszty próbki i badań ponosi importer.

5. Prezes Komitetu ustala:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego — tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1—3,
- 2) w porozumieniu z Ministrem Finansów — wysokość opłat i innych należności z tytułu wykonywania przepisów ust. 1—3, a także należności za badania wyrobów wykonywane na podstawie międzynarodowych porozumień atestacyjnych.

6. Ministrowie Handlu Zagranicznego oraz Finansów ustalają, w porozumieniu z Prezesem Komitetu, zasady rozliczania opłat i należności, o których mowa w ust. 5 pkt 2.

§ 15. 1. W razie stwierdzenia wprowadzenia do obrotu wyrobów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności:

- 1) nie oznaczonych znakiem bezpieczeństwa, a podlegających oznaczeniu tym znakiem,
- 2) oznaczonych znakiem bezpieczeństwa, a nie odpowiadających ustalonym w tym zakresie wymaganiom,

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług może wydać decyzję o zakazie zakupu i sprzedaży tych wyrobów oraz wycofaniu ich z obrotu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wyrobów, o których mowa w § 14 ust. 1 i 2.

3. W razie wprowadzenia do obrotu wyrobów naruszających zasady, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1979 r. w sprawie kwalifikacji jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 22, poz. 130).

4. Niezależnie od decyzji, o której mowa w ust. 1, producent będący jednostką gospodarki społecznej odprowadza do budżetu Państwa kwotę stanowiącą 100% wartości sprzedaży zakwestionowanych wyrobów.

§ 16. 1. W razie stwierdzenia wprowadzenia do obrotu wyrobu, na który wydano świadectwo kwalifikacji jakości, nie odpowiadającego wymaganiom stanowiącym podstawę wydania świadectwa — w zależności od charakteru i wielkości stwierdzonych wad — Minister Handlu Wewnętrznego i Usług może wydać decyzję o zakazie zakupu, sprzedaży i wycofaniu wyrobu z obrotu.

2. W razie niewydania decyzji, o której mowa w ust. 1, sprzedawca niezależnie od obniżenia ceny wyrobu w trybie odrębnych przepisów odprowadza do budżetu Państwa kwotę stanowiącą 20% wartości sprzedaży tych wyrobów.

3. W razie stwierdzenia wprowadzenia do obrotu wyrobów, na które producent będący jednostką gospodarki społecznej miał obowiązek uzyskania świadectwa kwalifikacji jakości, lecz obowiązku tego nie dopełnił, odprowadza on do budżetu Państwa kwotę stanowiącą 50% wartości sprzedaży tych wyrobów.

4. Sprzedawca będący jednostką gospodarki społecznej, który przyjął do sprzedaży wyroby, o których mowa w ust. 3 oraz w § 15 ust. 1 pkt 1, odprowadza do budżetu Państwa kwotę w wysokości dwukrotnej marży, którą uzyskał z tytułu sprzedaży tego wyrobu.

5. Przepis ust. 4 stosuje się również do sprzedawcy, który przyjął do sprzedaży wyroby, o których mowa w § 14 ust. 1, jeżeli zostały wprowadzone do obrotu bez uzyskania dokumentu wymienionego w § 14 ust. 2.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się również do producenta, który sprzedaje wyroby bezpośrednio odbiorcom detalicznym.

7. Obniżenie ceny, o której mowa w ust. 2, oraz odprowadzenie marży, o której mowa w ust. 4, dotyczy całej zakwestionowanej partii wyrobów.

8. Wpłaty do budżetu, o których mowa w ust. 3–6 oraz w § 15 ust. 4, jednostki zobowiązane dokonują we właściwym terenowo urzędzie skarbowym, w terminach określonych dla wpłat podatku dochodowego.

§ 17. 1. Decyzje o zakazie zakupu i sprzedaży, o których mowa w § 15 i 16, Minister Handlu Wewnętrznego

i Usług wydaje w szczególności na wniosek jednostki kontrolującej.

2. W razie wycofania z obrotu wyrobów, o których mowa w § 15 ust. 1 i § 16 ust. 1, koszty z tym związane ponoszą producenci tych wyrobów.

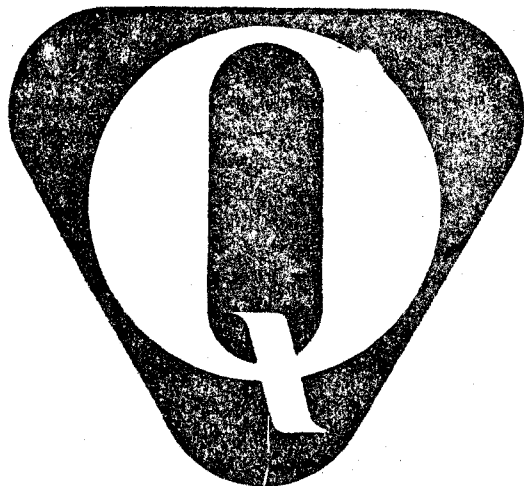
§ 18. Traci moc uchwała nr 137 Rady Ministrów z dnia 9 września 1977 r. w sprawie jednolitych zasad kwalifikacji jakości i oznaczania wyrobów (Monitor Polski Nr 23, poz. 120).

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1984 r.

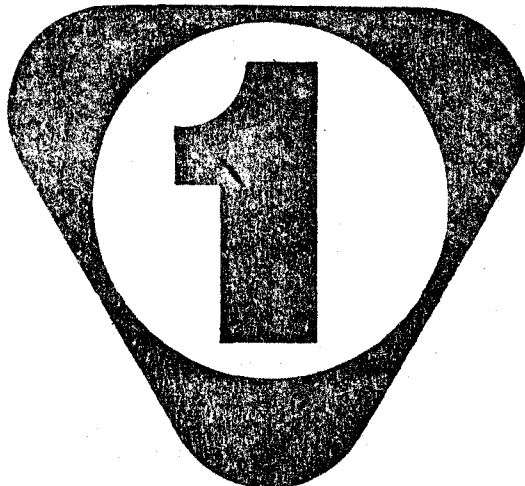
Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

Załącznik do uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1984 r. (poz. 45)

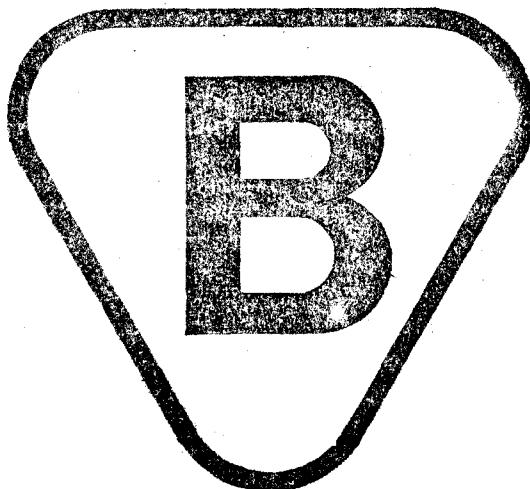
PAŃSTWOWE ZNAKI JAKOŚCI

ZNAK JAKOŚCI „Q”

ZNAK JAKOŚCI „1”

ZNAK BEZPIECZENSTWA

Przy oznaczaniu przewodów elektrycznych mogą być stosowane, zamiast znaków, następujące nitki rozpoznawcze umieszczone w tych przewodach:

a) złota — zamiast państwowego znaku jakości „Q”,

b) biało-czerwona (skręcana z dwóch nitki) — zamiast państwowego znaku jakości „1”,

c) żółta — zamiast znaku bezpieczeństwa.